

Lege

privind serviciul extern specializat în resurse umane și salarizare

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1.

Prezenta lege stabilește cadrul legal pentru organizarea și funcționarea serviciului extern specializat în resurse umane și salarizare coordonat de către un expert în legislația muncii acreditat.

Art. 2.

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) **Managementul forței de muncă** – reprezintă furnizarea serviciilor specializate în resurse umane și salarizare, cum ar fi: administrarea resurselor umane, completarea registrelor de evidență electronică a lucrătorilor, salarizarea, evidența, normarea și organizarea muncii, evaluarea profesională a lucrătorilor, realizarea procedurilor disciplinare și a procedurilor privind recuperarea daunelor produse de lucrători, promovarea egalității de șanse, combaterea discriminării și a hărțuirii la locul de muncă, auditarea activității de resurse umane și salarizare;
- b) **Serviciul extern specializat în resurse umane și salarizare** – furnizor de servicii de management al forței de muncă, coordonat de către un expert în legislația muncii acreditat în condițiile prezentei legi;
- c) **Expert în legislația muncii acreditat** – persoana fizică acreditată în condițiile prezentei legi, care a optat să își exercite profesia în calitate de coordonator al unui serviciu extern specializat în resurse umane și salarizare;
- d) **Certificat de acreditare** – documentul care atestă că un expert în legislația muncii deține competențele necesare coordonării unui serviciu extern specializat în resurse umane și salarizare;
- e) **Registrul național al experților în legislația muncii** – registrul național care cuprinde totalitatea experților în legislația muncii acreditați potrivit prezentei legi;
- f) **Uniunea Națională a Experților în Legislația Muncii**, denumită în continuare UNELM – asociația profesională care emite certificatele de acreditare și gestionează Registrul național al experților în legislația muncii.

CAPITOLUL II: Serviciul extern specializat în resurse umane și salarizare

Art. 3.

(1) Serviciul extern specializat în resurse umane și salarizare, denumit în continuare SERUS, furnizează servicii de management al forței de muncă și este coordonat de către un expert în legislația muncii acreditat.

(2) Pot organiza un SERUS următoarele persoane:

a) persoana fizică autorizată, constituită potrivit O.G. nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, care deține calitatea de expert în legislația muncii acreditat sau are angajat un expert în legislația muncii acreditat în condițiile prezentei legi;

b) titularul unei întreprinderi individuale, constituită potrivit O.G. nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, care deține calitatea de expert în legislația muncii acreditat sau are angajat un expert în legislația muncii acreditat în condițiile prezentei legi;

c) persoana juridică, constituită potrivit legii nr. 31/1990 privind societățile, republicată, în care administratorul persoană fizică deține calitatea de expert în legislația muncii acreditat sau are angajat un expert în legislația muncii acreditat în condițiile prezentei legi.

(3) Înregistrarea în registrul comerțului a formelor de organizare prevăzute la alin.(2) se face în baza certificatului de acreditare al expertului în legislația muncii care coordonează SERUS, emis potrivit prezentei legi.

(4) SERUS trebuie să solicite Oficiului Național al Registrului Comerțului autorizarea funcționării activității prevăzute la clasa CAEN 7830 - Servicii de furnizare și management a forței de muncă, care poate fi obiect principal sau secundar de activitate.

(5) Un expert în legislația muncii acreditat poate coordona un singur serviciu extern specializat în resurse umane și salarizare.

(6) SERUS poate angaja, cu contract individual de muncă, persoane specializate în relații de muncă, resurse umane, salarizare, precum și personal auxiliar.

Art. 4.

Pentru realizarea unui raport contractual cert care să determine serviciile prestate, onorariile plătite, precum și drepturile și obligațiile părților, SERUS și beneficiarul serviciilor sale încheie, în formă scrisă, un contract de furnizare servicii.

Art. 5.

Pentru a asigura o evidență reală a persoanelor care operează în registrele de evidență electronică a lucrătorilor, coordonatorul SERUS are următoarele obligații:

- a) de a desemna, pentru completarea registrelor și transmiterea acestora către instituțiile și autoritățile cu atribuții în domeniu, una sau mai multe persoane, care dețin competențe în administrarea resurselor umane, dovedite prin diplome, atestate sau certificate de absolvire a unor programe de formare profesională autorizate potrivit legii;
- b) de a notifica, în scris, inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială SERUS își are sediul profesional, despre încheierea contractelor de furnizare servicii prevăzute la art. 4, precum și datele sale de identificare și acreditare, în termen de 5 zile lucrătoare de la data încheierii contractului;
- c) de a elibera angajatorului, la încetarea contractului de furnizare servicii, baza de date în format electronic, prin exportul fișierului care conține toate înregistrările făcute de SERUS pe durata executării contractului.

CAPITOLUL III: Reguli privind obținerea certificatului de acreditare a expertului în legislația muncii

Art. 6.

(1) Poate obține certificatul de acreditare orice cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, denumită în continuare U.E., al Spațiului Economic European, denumit în continuare S.E.E., sau al Confederației Elvețiene, denumită în continuare C.E. care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are domiciliul sau reședința într-un stat membru al U.E., S.E.E. sau C.E.;
- b) are capacitate deplină de exercițiu;
- c) nu a săvârșit infracțiuni prevăzute de legile fiscale, contabile, vamale și cele privind relațiile de muncă sau de serviciu;
- d) este apt medical pentru exercitarea profesiei;
- e) este absolvent de studii universitare cu diplomă de licență sau echivalent;
- f) este absolvent al unui program de specializare în profesia de expert în legislația muncii, autorizat în condițiile legii, cu certificat de absolvire sau echivalent;
- g) deține o experiență de cel puțin 3 ani în domeniul resurselor umane, relațiilor de muncă sau evidența muncii;
- h) deține competențele necesare coordonării serviciului extern specializat în resurse umane și salarizare;

i) optează pentru desfășurarea activității în calitate de coordonator al unui serviciu extern specializat în resurse umane și salarizare;

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), lit. i) poate obține certificatul de acreditare și expertul în legislația muncii care optează să își desfășoare activitatea în calitate de consultant extern specializat în legislația muncii, ori ca angajat într-un raport de muncă sau de serviciu, care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a)-h) și care solicită în scris emiterea acestuia.

(3) Persoana care a obținut certificatul de acreditare dobândește calitatea de expert în legislația muncii acreditat, devine membru UNELM și este înregistrată în Registrul național al experților în legislația muncii.

(4) Registrul național al experților în legislația muncii conține cel puțin următoarele secțiuni:

a) secțiunea destinată experților în legislația muncii acreditați care aleg să își exercite profesia în calitate de coordonatori ai serviciilor externe specializate în resurse umane și salarizare;

b) secțiunea destinată experților în legislația muncii acreditați care aleg să își exercite profesia independent, în calitate de consultanți externi specializați în legislația muncii;

c) secțiunea destinată experților în legislația muncii acreditați care aleg să își exercite profesia în calitate de angajați.

(5) Registrul național al experților în legislația muncii este publicat pe site-ul UNELM.

(6) Procedura de emitere a certificatului de acreditare, precum și procedura de înregistrare în Registrul național al experților în legislația muncii se stabilesc prin normele interne ale UNELM.

Art. 7.

(1) Cetățeanul unui stat membru al U.E., S.E.E. sau al C.E. va face dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. e) - f) cu documentele eliberate de autoritățile competente din statul de origine sau de proveniență, recunoscute sau echivalate în România, potrivit legii.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și cetățenilor români care au obținut documentele prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. e) - f) într-un stat membru al U.E., S.E.E. sau al C.E., altul decât România.

(3) Cetățeanul unei țări terțe va face dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. e) - f) cu documentele eliberate de autoritățile competente din statul de origine sau de proveniență, recunoscute sau echivalate în România, potrivit legii.

(4) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV: Activitatea profesională a expertului în legislația muncii acreditat

Art. 8.

- (1) Expertul în legislația muncii acreditat desfășoară o activitate de management al forței de muncă așa cum este definit de prezenta lege.
- (2) Competențele profesionale ale expertului în legislația muncii acreditat sunt stabilite de standardul ocupațional inițiat de către UNELM și aprobat de către Autoritatea Națională pentru Calificări, denumită în continuare ANC.
- (3) Orice modificare a standardului ocupațional prevăzut la alin. (2) intră în vigoare în termen de 45 de zile de la data aprobării acestuia de către ANC.

CAPITOLUL V: Drepturile și obligațiile expertului în legislația muncii acreditat

Art. 9.

- (1) Expertul în legislația muncii acreditat are, în principal, următoarele drepturi:
 - a) de a fi înregistrat în Registrul național al experților în legislația muncii;
 - b) de a-și exercita profesia liber și independent;
 - c) de a solicita suspendarea certificatului de acreditare;
 - d) de a renunța la certificatul de acreditare.
- (2) Expertul în legislația muncii acreditat are, în principal, următoarele obligații:
 - a) să respecte prevederile legale din domeniul său de activitate și normele interne ale UNELM;
 - b) să respecte principiul echității, confidențialității și al integrității profesionale;
 - c) să promoveze relațiile de muncă legale și echitabile.

Art. 10.

- (1) Expertul în legislația muncii acreditat are obligația să păstreze secretul profesional și să nu divulge date sau informații de care a luat cunoștință în timpul executării contractului.
- (2) Prin secret profesional se înțelege orice informație aparținând beneficiarului care a fost transmisă expertului, în formă scrisă, orală sau în orice alt mod și care se referă la:
 - a) structura, calificarea și remunerea forței de muncă precum și datele cu caracter personal ale angajaților acestuia;
 - b) planuri de dezvoltare sau restructurare organizațională;
 - c) sistemul organizatoric, informațional și de management;
 - d) orice alte date sau informații în legătură cu relațiile de muncă de care a luat cunoștință în timpul executării contractului.

(3) Obligația privind păstrarea secretului profesional trebuie să se regăsească în conținutul contractului de furnizare servicii încheiat între SERUS și beneficiarul serviciilor sale.

Art. 11.

(1) Expertul în legislația muncii acreditat răspunde disciplinar pentru abaterile de la prevederile legale și de la normele interne ale UNELM.

(2) Procedura disciplinară, abaterile și sancțiunile aplicabile sunt stabilite prin normele interne ale UNELM.

Art. 12.

(1) Expertul în legislația muncii acreditat garantează aplicarea corectă a prevederilor legale în materia relațiilor de muncă și răspunde patrimonial, în temeiul principiilor răspunderii civile contractuale, pentru pagubele produse în exercitarea activității sale.

(2) Expertul în legislația muncii acreditat acoperă eventualele daune, produse în activitatea desfășurată, prin încheierea unei polițe de asigurare profesională.

CAPITOLUL VI: Suspendarea și încetarea valabilității certificatului de acreditare

Art. 13.

Suspendarea certificatului de acreditare poate interveni:

- a) la cererea expertului;
- b) ca sancțiune disciplinară;
- c) la solicitarea organelor de cercetare penală;
- d) prin hotărâre judecătorească definitivă, de la data comunicării acesteia.

Art. 14.

Încetarea valabilității certificatului de acreditare poate interveni:

- a) prin deces;
- b) prin renunțare;
- c) ca sancțiune disciplinară;
- d) prin hotărâre judecătorească definitivă, de la data comunicării acesteia.

CAPITOLUL VII: Uniunea Națională a Experților în Legislația Muncii

Art. 15.

(1) UNELM este asociația profesională de interes public, fără scop patrimonial, apolitică și independentă, care își desfășoară activitatea prin autofinanțare, din care fac parte experții în legislația muncii acreditați potrivit prezentei legi.

(2) UNELM se organizează și funcționează în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare și a Statutului său.

(3) UNELM are următoarele atribuții:

- a) emite certificatul de acreditare al experților în legislația muncii;
- b) întocmește, actualizează și gestionează Registrul național al experților în legislația muncii;
- c) atestă competențele experților în legislația muncii care solicită emiterea certificatului de acreditare;
- d) asigură formarea profesională continuă a experților în legislația muncii acreditați;
- e) avizează standardele ocupaționale din domeniul resurselor umane, relațiilor de muncă și al salarizării;
- f) avizează programele de formare profesională a experților în legislația muncii;
- g) constată abaterile disciplinare ale experților în legislația muncii acreditați și aplică sancțiunile corespunzătoare;
- h) elaborează strategii și programe în vederea promovării relațiilor de muncă legale și echitabile;
- i) susține activitatea instituțiilor și autorităților naționale, europene și internaționale din domeniul muncii și securității sociale și organizează acțiuni comune având ca obiectiv principal reducerea muncii nedeclarate;
- j) emite puncte de vedere la solicitarea instituțiilor și autorităților cu atribuții în domeniul muncii și securității sociale;
- k) orice alte atribuții prevăzute de lege și de Statut.

CAPITOLUL VIII: Dispoziții finale

Art. 16.

Persoanele care au obținut un certificat de membru acreditat UNELM anterior intrării în vigoare a prezentei legi sunt înregistrați de drept în Registrul național al experților în legislația muncii în secțiunea corespunzătoare potrivit art. 6 alin. (4).

Art. 17.

Condiția prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. e) se consideră îndeplinită dacă persoana interesată deține titlul științific de doctor cu teza susținută în domeniul de studiu resurse umane, relații de muncă, dreptul muncii sau drept social.

Art. 18.

(1) Constituie contravenție și se sancționează astfel următoarele fapte:

- a) nerespectarea obligației prevăzute la art. 5 lit. a) cu amendă de la 2000 lei la 4000 lei;

- b) nerespectarea obligației prevăzute la art. 5 lit. b) cu amendă de la 1500 lei la 3000 lei;
- c) nerespectarea obligației prevăzute la art. 5 lit. c) cu amendă de la 5000 lei la 8000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către inspectorii de muncă.

(3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) li se aplică dispozițiile legislației în vigoare privind regimul contravențiilor.

Art. 19.

Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, publicată în Monitorul Oficial nr. 500 din 03.06. 2004, se completează după cum urmează:

- a) anexa nr. 2, lit. A, se completează cu un nou punct, pct. 69¹ care va avea următorul cuprins:
„69¹. expert în legislația muncii”;
- b) anexa nr. 3, lit. A, se completează cu un nou punct, pct. 26¹ care va avea următorul cuprins:
„26¹. Uniunea Națională a Experților în Legislația Muncii – expert în legislația muncii”;
- c) anexa nr. 4, se completează cu un nou punct, pct. 8 care va avea următorul cuprins:
„8. expert în legislația muncii”.

Art. 20.

(1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, partea I.